

REGULÓ.

Pesten csötörtökön majus 10^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Napoleon egyik parancsvivő tiszte.

(Vége.)

4.

Katalin nem tudá, hogy apja megtalálta Fridrik leveleinek egyikét, melyet elég oktanul meg nem semmisite: igen csudálkozék tehát mély búsongásán és szavainak szokatlanul keserű élességén; nem is hagyott valamit próbálatlanul, hogy ennek okát kifürkészhesse. Később mozdulatait is kémlelé, minden léptét nyomozá, 's remegve a' nyugtalanság miatt rettentő előérzés által üzetve érkezék a' nézőhelyre, hol az imént leirott véres jelenet végződék. — Van kétségbeesés, melyet nem szabad rajzolni, ha akarjuk, hogy egész erejében maradjon. Halálsárgán, fölbomlott hajakkal, egyik kezét apja ellen meresztve, mintha átkozni akarná őt, másikat pedig a' holt test felé nyujtva, szó 's könyű nélkül álla ott, hogy azt lehete gondolni, hirtelen halál találta őt e' helyzetben.

Valamint minden esetnek, melly valami módon a' politicával hozathatik kapcsolatba, hamar hire futamodott e' szörnyű tettek is. Napoleon mindjárt értesítették felőle, ki, mivel e' történet nemcsak Fridrik iránt különös hajlandósága tekintetéből, de az alája tolt ok végett is igen érdeklé, személyesen közvetlenül a' hely színére ment, hol az ellentállás nélkül elfogott öreg portugali néhány tiszt által őrizteték.

Szobába léptekor levévé Napoleon a' holt test előtt süvegét, 's közelebb lépett az öreghez, ki, hogy ne kellessék leánya szívrepesztő néma fájdalmának tanúja lenni, kezeivel fődé-be arczát. — „Mi neved?” — kérdé.

Hamar letörlé könyűit az öreg, mellyek arczára csordultak. — „Antonio di Vega — felelt ő — olly név, melly hat izen át mocskok nélkül tartá-föl magát.”

„Hivatalod?”

„Katona, — hajdan kapitány az őrseregnel.”

„Mi birhatott reá, hogy e' férjfiút megöljed?”

„Miért vallanám-meg? — válaszola, fejét csóválván a' vén portugali. — Miért védelmeznék egy megbecstelenített életet? — Én megöltem őt, — tehát lőjjenek agyon!”

Napoleon egyet dobantott lábával. — „Miért követted-el e' bünt? — ismétlé keményen a' császár.

„Miért? — szólla keserűen kaczagva az öreg. — Tehát szabadon kell gyalázatodat megvallani? — Miért? — No's, — mert ez ember leányomat becteleníté-meg!”

„S most Katalinra leborulva, kinek e' rémteljes hosszú perczetek egész erejét elfogyaszták, 's ki ájultan rogyott-le, még csak e' szavakat tudá rebegni: „Katalin! Katalin! jöjj magadhoz. — Szóllj angyalom! Katalinom!”

Stoicismusa nem állhatott-fönn a' természet hatalmas hangja mellett. Könyűk hullának szemeiből, 's kezei közé vevén leányának halvány fejét, mondá: — „Szegény, ártatlan, akaratom ellen a' gonosznak hálójába esett bárány! — Teljes kinyilta előtt elhervadt virág! — Olly fiatal, olly szép, olly szelid, 's már elhullott, — már elveszett! Nemde Katalin — folytatá tovább, 's gyöngéden néze reája — még szereted vén apádat? — Elvesztvén anyádat, ki gyöngé gyermekséged' ápolgatá, ki tanita hazádat 's Istent szeretni? O leányom leányom! ne átkozz — nekem meg kell hallni!”

„E' jelenetnek véget kell vetnünk — szólla Napoleon határozott, de lágy hangon — vezessék-el az öreget, 's lőjjék agyon!”

E' szavaknál fölüté szemeit Katalin; érzé apjának karait, ki gyöngén átkarolva tartá fejét; vissza emlékezett szeretetére, irántai hosszú gondoskodására, mind azon csendes és békes napokra, mellyeket együtt töltének; semmit sem láta egyebet, semmit sem érze, csak a' veszedelmet, mellyben ő forgott, és térdre hullván Napoleon előtt, törött hangon kiálta: „Kegyelmet, Sir! kegyelmet! Önnek anyja, neje van; ne ragadja tőlem el az apát, egyetlen támaszomat, egyetlen reményemet. — Jótetemények Sir! a' mennyországban nagy győzedelmül vétetnek — 's a' halál órája királyoknak ugy üt, mint más embereknek! O kegyelmet Istenem, kegyelmet apámnak, kegyelmet nekem!”

„E' jogom nincsen, Madame! — viszonzá Napoleon lágyan, 's fölemelé a' szerencsétlen leányt, ki térdelve fölbomlott hajakkal, össze kulcsolt kezekkel az ima és fájdalom angyalának lenni látszaték; — egy francia tisztnek élete igen drága. — Az igazságnak szabad menetűnek kell lenni!”

„Igen szomorú történet! — tevé halkan hozzá, Durochoz, ki Katalint tartá, intézvén szavait, 's titkon egy könyűt törle szeméből; — de itt a' kegyelem könnyen büntetlenségnek vétethetik.”

—————

5.

Az öreg Portugali hősi bátorsággal halt-meg, 's keresztényhez illő maga megadásával. — Katalin, miután a' városnak valamennyi templomában miséket rendelt apja 's kedvesének örök nyugalma végett szolgáltatni, szent Czeczilia kolostorában apáczává lön. Félig megvigasztalódva a' szelid religio által, melly minden sebet meggyógyit, — 's életét a' könyörületesség istenes munkálatinak szentelve védangyala lett a' szent testvérségnek; és Lissabon lakosai soha sem szóllának istenfelő, kegyes asszonyrul, hogy egyszersmind Katalint mindenek előtt meg-ne emlitenék.

(Europa)

INÁNCSY.

ett megvizsgáltam

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Cassel regényes tájéka.

Ha mind azon számos természeti szépség között, mellyeket már láttak szemeim, 's mellyek közül néhányat tájfestvényeimhez választottam, párvonalt kellene huznom mint műbarátnak, 's ha a' meszterkéltnen természetnek ezen megszemlélt szépségeit egyenként előhozni tisztül szol álna, — a' Cassel melletti Vilmos-magasságnak (Wilhelms-Höhe) az elsőik között jelelnék-ki helyet. — A' Rajna folyam mosolygó partjai, a' hegyútnak regényes környékeit, a' Melibokust, kilátásával német ország legboldogabb 's legtermékenyebb vidékeire: mind ezeket most már hátam megett hagytam. Láttam a' Taunust, felmentem a' Melibokusra, 's elragadtatásban uszott szívem, látván, hogy a' mindenható illy szépnek 's pompásnak alkotott mindent! 'S midőn a' német Rajna lassú mozgású árjain hajókáztam, a' lealkonyodó nap megaranyozni látszott sugaraival a' szőlővesszőkkel körülkoszorúzott partok szép pontjait, — nem veendi rossz neven barátom, ha azon szemek, mellyek e' fenséges látványon 's tájképen függnek, könyekkel tölték-meg! Ez után azon kívánság lépett csendesén nálam életbe, hogy ön is velem együtt hasonló örömet érezzen, 's abban osztozzék; ígéretem teljesítése sulyosan fekvén rajtam, önnel azon éldeletteltjes pillanatokban közleni érzéseimet. En tehát még is próbát akarok tenni, valljon gyenge tollam képes lehet-e a' megszemlélt természet-deliségeket fejtegetni.

Szívfájdalommal hagytam oda Coblenczet, hogy áttehessem lábaimat a' természettől olly mostohán és szűken hagyatott Hessen tartományba. A' dús veteményföldek, mellyek a' venyige sötét lombjaival boríták a' magasságokat, elenyésztek; a' föld tanúbizonysága annak, hogy itt a' bujálkodó vegetatio egyszerre megszűnt. A' Rajna vidéki parasztnak jólléte, a' hesseni szegénységnek adott helyet, 's mig amott a' legutósó 's legszegényebb faluban is jó vendégfo-

gadót lehele fellelni, itt sokkal népesebb faluban is ritkán kaphatam csak olyt ágyat is az alvásra, mellytől meg nem borzadtam. Gyakran érzettem a' nagy különbséget ezen oly közel egymással határos tartomány között, 's örültem, midőn ennyi kényelmetlenség után végre beérkeztem Casselbe. A' tájék egy varázscsapás által látszik átváltozva lenni; Cassel tornyai, a' barátságos Bellevue, a' szép ke. tek, mezei lakok, 's egy pillantat Vilmos magasságára, — gazdagon kipótlák a' türt bajokat! — „Most tisztelt barátom Casselbe sétáljon velem; azonban ne akadjon-fel a' régi város látásán, mivel már egyedül neve sem ígér többet, mellynek hiányosságát azonban kipótlandja az új városnak megtekintetése az egyenes utcákkal, palotákkal, középületekkel, és szép térekkel. Az azonban, mi Casselt a' legvonzóbb helylyé, és számos idegennek összesereglesi terévé teszi, a' Vilmos-magasság, bámulatos elrendezéseivel. Alig láttuk valaha a' természetet annyira egyesülve a' művészettel; talán sehol nem szemléltünk alkalmazva annyi erő-halmazt illy nagyneműség létre hozatására. Ott, hol korábbi időkben a' kolostori szerzetesek 's apácák ajtatos karénekei zengtek, most a' vidám néptömeg zaja, annak örömkialtása hangzik-el; hol egykor a' legsűrűbb erdő gatlá a' szabad kilátást, most a' legszebb tájfestvény látható. A' viz, mellynek lerohanását nem volt semmi képes feltartóztatni, most szabályozva van, 's futása a' művész keze által korlátok közé szorítva, és csupa kényére bízva. — Minden, mit a' szem lát, éppen oly találmányi szellemet árul-el, mint erőt 's állhatatosságot a' lehetlennek látszó eszközzésére. De még is ügyekezni fogok megismertetni önt Vilmos magasságával, mennyire az tőlem kitelik, mellynél egyedüli ohajtásom marad, hogy ön ezen leírásom által azon elragadtatás egy részében részesüljön, mellyben részesültem én ezen magasság megtekintetésénél, 's mi minden ez iránti váratomat sokkal felülmulta.

Vilmos-magasság kaputól egy egyenes, hársfákkal beültetett fasor vezet-ki Casselből az egy órányira tőle elálló Vilmos magasságra. Izletes deli majorok, kertek, rövidítik az utat; végre a' sétét bokroshoz jut a' vándor, mellynek kijáratánál jelenkezik a' közönséges tánczterem, az ör- 's vendégház. Ez utóbbival szemközt egy gesztenyefákkal beültetett 's lombbal környezett téren felemelkedik azon theatrum, melly a' vestphali időben készült. E' helyről igen fölséges kilátásban részesülhet a' kíváncsi szem. A' hegy lábán fekszik a' választó fejdelem várkastélya, t. i. a' Vilmos-magasság. E' pompás romai építvény egy főemeletből 's két oldalszárnyékból áll, mellyek egy kerekded közösülési folyosó által egyesítvék a' főépülettel; a' façade közepe 6 joniai oszloppal diszül, mellyek egy

frontont hordoznak. A' szárnyéképületek főhomlokzatán van 9 ablak, melyek előtt 8 joniai oszlop egy ugralékon, 's diszkorladékok által egyesítvék egymással. A' lapos olasz tető 20 diszedénnyel (Vase) van felékesítve. A' szárnyéképületek fél kerekdedre gömbölyített oldalain van 6 joniai oszlop, melyeknek gömbölyűségein alkalmazvák fülkék, melyek allegorikai alakzatokat, a' 4 naptájékat ábrázolva, foglalják magukban; a' rendkívüli széles főhágcsón óriás oroslánok fekszenek. A' milly pompateljes a' külső, mi felülmulja a' felerlett várakozást egész mértékben, az a' belső elrendezésre nézve sem hibázza-el a' hatást. Az összes belcsarnok (Vestibul) gyámolva doriai oszlopoktól, a' faloldalak 's oszlopok áthúzza simitott márvánnyal, — annyi fényt 's ragyogást adnak maguktól, mennyit csak tündér palotákban kereshetünk. A' szobák a' legbecsesb anyagokkal és festvényekkel ellátvák; az utóbbiak a' hires 'Tischbein képiró ecsetjéből eredve, kinek egy eredeti olajfestvénye „a' leányvásárlás török országban“ disziti képgyűjteményemet. A' várkastélyhoz csatlakozik egy nagy Boulingrin; az egyes csoportozatok, hortensiák, a' levkoják (Cheiranthus), 's más több virág, — ezen gyepparterenek csak még annál diszesb tekintetet kölcsönöznek. Nem távol tőle van az ujon felépült mēlegház, majd csak egészen üvegből álló, 's csupán az éjszaki oldalon óva falak által a' kemény szelek ellen, belül igen izletesen diszitve, gazdag gyűjteményt külhoni növényekből foglalva magában, melyeknek egésszéges szine szorgalmas ápolásra mutat. Nem messze ettől láthatni azon üvegházakat, melyeket az előbbi választó fejdelem építtetett. Ezeknek legnagyobbika, több egymásra következő osztályokat foglal magában, melyek a' szép 's ritka növények felállítására használtattak, melyek azonban, mióta az új házba átvitettek, most gyümölcs- 's ananász-házaknak használtatnak. Valóban valami fonséges tekintet, gyümölcsökkel 's virágokkal diszkedő fák között sétálhatni, 's édes illatait a' virágvilágnak beszívhatni. A' Boulingrin egészen a' nagy víztartóig terjed, hol nagy, kőből dolgozott 12 láb magas dombból emelkedik-ki az óriás szökőkút. A' vizek különösen sokat segítnek a' Vilmos-magaság szépitésére, 's ezeknél az óriás fontaine foglalja-el az első helyet. Ezen szökő kútat méltán oldalához lehet állítani a' Versailles-ben levőnek, melly mesterség, az az mozgonyok által emeli magasra a' vizet. Sugarának átmérője 14 hüvelk; 's ha valamennyi víztartalék megeresztetik, 200 láb magasra szökik, hol végre poresőre 's felhőre oszlik-fel, 's azután a' bassinba esik-vissza. Tiszta napfénynél valamennyi szivárványszín tükrözi magát e' lehulladozó cseppekben, 's ezen mindenek fölött pompás látványt csak még inkább méltóvá teszik a' megnézésre. A' bassint közönségesen átlépi

a' viz, 's miután habzódva legördült nagy kőszirt-darabokon, a' nagy 1200 láb hosszú 's 200 láb széles tengerbe dül. Legközelebb fekszik ide Mőulang helység, melly chinai izlésben van épülve, hol különösen megtekintést érdemel a' chinai terem; a' tornyok 's ablak színes üvegből állanak. (*Vége következik.*)

KÜLÖNFÉLE.

Furcsaságok szemléje

rendezi

PIPI SK E.

Motto: „Frohsinn mein Ziel!“

JOH. STRAUSS.

31. A' szomjas katona. Bizonyos katona a' korcsma mellett ment el, midőn egy részeg tántorgott kifelé onnét, 's a' földre terült; fölemelé az erőtelen, 's kérdi, mi baja? — „Ah — felel ez dadogva — igen beteg vagyok!“ — „Vehetném csak el felét betegségednek — szólla most katonánk — 's mind kettőnkön segítve lenne!“

32. Nagy szerenese! — „No már nekem ugyan igen szolgál a' szerenese! — mondá Márton pipázó társai között — e' vizáradáskor is annyi veszedelmeken gázoltam keresztül, hogy ha az más lett volna, hát a' manó üssön-meg, ha élnek!“

33. Fatális dolog! — „Hej! én bizony nem tudom, miből élünk! — panaszkodék Estók gazda tisztartó uraméknál — a' vizár úgy megrongálta hátrunkat, hogy az idén se széna, se zab!“

34. Democritusi csepp a' könyvárústól. — E' napokban bizonyos úri ember poche francia szókönyvét kereste fija számára.

35. Legujabb intézkedés a' viz árja ellen. „Siessen! siessen! az Isten szerelmeért! mindjárt itt a' viz!“ — kiálta-be Perföldy ablakán a' házi ur, fölrezzentvén öt fontos allegatioiból a' földszinti kis szobában. — „Semmi! — felele Perföldy nyugodtan — már bereteszeltem az ajtót.“ — 'S tovább folytatá az urbéri czikkelyeket.

36. Külföldi portéka. Bizonyos külföldi divatújságban nem rég a' következő olvasám: „Mairie de Hyeres bureaujában dolgozik egy fiatal ember, ki mivel kéz és láb nélkül jött a' világra, igen szépen rajzol — b a l kezével!“

Francia babona. „Mit? — fognak olvasóink kiáltani — még e' felvilágosult országban is babona?“ — De hát hol nem uralkodik az? Még a' legmiveltebb körökbe is utat tör magának, 's jaj annak, ki csak valamennyire is kész feesegeire hallgatni. De térjünk a' dologra. — Déli francia országban a' haldoklónak kezébe vagy melljére bokrétát szokás tűzni, 's azt az elsőnek, kivel találkozna, kezébe nyomni, vagy az első, előttük elillanó kosiba lökni. Azt hiszik, a' szenvedőnek baja a' virágra ragad, 's erről a' bokrétát elfogadóra. Ha a' bokrétát elfogadó rögtön meg nem betegszik, a' szenvedő életéhez nincs remény.

Megboszult hűtlenség. St. Etienneben egy fiatal leányka elkeseredvén imádója hűtlenségén, ki nőszülni mással akart, boszút esküdt ellene, utána lesett, 's midőn új kedvesének lakát oda hagyná, szeme közé egy csé-

sze vitriololajat locsantott. A' kis furia ugyan rögtön elfogattatott, 's a' jury kezébe adaték; de a' hűtlen kedvesnek mind két szeme kiégett. Lepke uracsaim! e' példa némi óvásul szolgálhat.

Eloszlandó kép. Angelo Mihály az utánzókról olly jeleset mondott, mi 3 század után sem veszté-el füláncját. E' nagy művésznek t. i. bizonyos alkalommal egy festvényt mutattak, melynek szerkezete ugyan igen jeles volt, de egyes részei másoltak valának. „Szép — mondá a' művész — hanem ha itélet napján minden tag azon testhez, mellytől oroztatott, visszatér, az egészből semmi sem fog maradni.“ — Mennyire illeti e' mondás különösen korunknak némelly dramaticusait és hangaszerzőit, nem szükség fejtegetnünk.

Korszakok. Minden korszaknak meg van a' maga különös őrzöngése (mania). — 14-dik Lajos alatt franczia országban a' vakbuzgalom, 15-dik Lajos alatt kis estélyek, a' köztársaság idejében nyaktiló, Napoleon alatt a' háborúk voltak, 's jelenleg az öngyilkosság van napi renden. Lássuk azonban mennyire haladott franczia ország a' korszakokkal. 1793-ban gyilkolt; a' császárság ideje alatt gyilkoltatott, 's jelenleg a' lakosok maguk gyilkolják magukat. — Az öngyilkolás most divatba jött. — „Egészséges-e édes atya?“ — „Köszönöm alázsan, tegnap előtt föbe lötte magát.“ — „Vigye-meg kegyed tiszteletemet nagy nénjének!“ — „„Mult héten halva találták ágyán; megfojtá magát széngözzel.““ — „Barátom, kölesönözd, kérlek, egy pár órára lovászkodat (groom).“ — „„Szivesen, de az ostoba nehány percz előtt megmetszé torkát. — Most minden gyilkolja magát; Parisban, a' megyékben, szabad ég alatt, szobában. — Nem régiben egy színész a' szinpadon, 's egy bérlett tapsoló a' második emeleti páholyban repített golyót agyán keresztül. Jelenleg Parisban egy leány, adósság, fogadás, rögzött-eszme (idea fixa), semmi miatt is meggyilkolják magukat a' halandók; 's egy szép öngyilkosságnak, minthogy az öngyilkolás eszméjével kereskedést üzni, 's reá, mint minden haszontalan találmányra szabadalmat váltani nem lehet, számtalan utánzó' s plagiatorai vannak. Napokban egy pattantyús 48 fontos golyójával repeszteté-le fejét, az álgút maga tölté 's maga süté-el; ennek azonban nem találkoznak utánzó' minthogy nem mindenki rendelkezhetik álgúkkal.

Dús örökség. Az ifju Wari lord márt. 27-kén lön nagy korú 's évenként 200.000 font sterlinget jövedelmező atyai örökébe lépett. Az örökség átvételének napját fényes tánczvigalmakkal 's estélyekkel ünneplették jószágain.

Nő-vásár. Angol földön csak nem akarnak megszűnni a' nő-eladások. — Londonban rövid idő előtt két siheder, mint látszék földműves, nyakba vetett kötéllel egy hölgyet vitt a' piacra, és 3 schillingért áruba bocsátá. Rövid alku után megegyeztek, 's e' hölgyet a' nejétől illy gyöngédséggel megszabaduló sihedernek saját testvére vevé-meg. Bevégzett alkujok után csapszékbe mentek, 's a' hölgynek árát közakarattal megitták.

A' fegyverrel nem tanácsos játszani. Martius 18-kán három fiatal Angol a' parisi tivoliban mulatságból lödözött. Egyike felragad egy puskát, mellyről azt hitte, hogy már kilövetett, 's tréfából barátjára emelte. Az komolyan kiáltá: „tedd-le a' puskát, e' féle tréfát nem szeretek.“ Amaz azonban vig kedvében kaczagva válaszol: „„ajáld lelkedet Istennek, mert meghalsz““ — 's ekkor a' ravaszt megnyomja, lövés esik, és barátja zuzott agygyal halva földre terül. Az akaratja elleni gyilkost azonnal kétségbeesés ölelé körül, 's fegyvert ragadott, hogy életének véget vessen; a' gyilkoló szert csak bajjal tudák kezeiből kifacsarni. Ezután bíró elebe vezeteté magát, 's tettét megvallá; jelenleg a' rendőrségi hivatal felvigyázása alatt van.

Napfényre jött gonoszság. Clarke chemicus nem régiben megbízott az admiralisság lordjaitól, hogy vizsgálna-meg 1407 zsák lisztet, melyek Hall-ban királyi pecsét alatt letartóztatva állnak. Miután minden zsákból bizonyos mennyiséget kivett, azoknak vegyitleges szétválasztásához fogott, és több zsákban egy harmad rész gypszet és porrá őrölt csontot talált, olly álladékokat tehát, melyeket semmi emberi gyomor meg nem emészt-het. Clarke jelentésének következtésében a' liszt tulajdonosa ki azt spanyol országba 's Portugalliába akarta szállítani, 10.000 font sterling birságra íteltetett.

Termékeny család. — Neápolban jelenleg bizonyos Bartolo él, kinek 12 fija 's 4 leánya van. — 10 fiú már nős 's 70 gyermeknek apja; a' négy férjhez ment leánya is 45 gyermeknek anyja; így az öregnek összesen 115 unokája van, kik közül 30-at Bertalannak 's 25-öt Bartolomeának neveznek. Unokáiból ismét házas már 5 's 14 gyermeknek nemzője. E' szerint e' családról méltó joggal mondhatni-el, hogy termékeny.

EMLEKMONDÁS.

S z e r é n y s é g.

Nézd a' búzakalászt, büszkén emelkedik az égnek,
Míg üres; és ha megért, földre konyítja fejét.
Kérkedik éretlen kincsével az iskolagyermek,
Míg a' teljes eszű bölcs megalázza magát.

VERSEGHY.

Törvény. — A' szent igazság törvénye mindenkire eldást halmoz, ki abból ön magát szűk lelkűen ki nem zárja.

Gr. SZÉCHENYI IST. után S. KAROLINA.

Az isteni gondviselés nemcsak addig tart, míg világra jön az ember, hanem mind addig, míg életben marad. Ezzel az Istennek örök halálával tartozik az emberiség.

DUGONICS után K. H. K. J.

Jegyzék az élet könyvéből. Az ifjúnak reményei hasonlóak a' hajnali pirhoz, mely játszi színekben a' harmat gyöngyein csillog: míg ezek a' férfikor tiszta délsugarival szétpárolganak. Hanyatlak az élet, leng az est hűs szele, 's a' remény ismét sűrű cseppekbe rajzó harmaton tüneleg: ezek az öregség könyvei, melyekben az alkonyi pirnak vég csilláma szánakodva rezgedez.

MATICS IMRE.

Betűrejtvény.

B-vel tárgyak terjedtségét szoktad sokszor jelezni,
Cs-vel eszköz, sokra hasznos, életet is tud venni.
F-vel legfelsőbbet nevez mind rajtad mind másokon.
K-val találsz a' földön is, hegyoldalon, 's ormokon.
H-val buzgó keblet jelent, télben nyárbán érezed,
Kivált midőn N-d bája mellett hevíul szerelmed.
V-vel kedves rokont teszen, ha magzatod oldalán
Múltán foglal helyet, és őt boldogítja igazán.

Z.

Előbbi rejtvény: zúz.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.